

Til

Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Pressemeddelelse vedr. rådsmøde Miljø den 7. juni 2001

Dette rådsmøde 2355 (9116/01 Presse 201) blev behandlet af Europaudvalget på mødet den 1. juni 2001. Dansk delegationsleder: Miljø- og energiminister Svend Auken

B-dagsordenspunkter til behandling på ministermødet, bl.a.:

6. MILJØHANDLINGSPROGRAM: Rådet fik afklaret alle udestående spørgsmål og kunne derfor nå til enighed med henblik på en fælles holdning vedrørende forslaget til Fællesskabets nye miljøhandlingsprogram for de næste ti år (FO) [*](#)

OFFENTLIG ADGANG TIL MILJØOPLYSNINGER: Rådet nåede til enighed om en fælles holdning vedrørende forslaget til direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger (FO) [*](#)

ELEKTRISK OG ELEKTRONISK UDSTYR: Rådet nåede med enstemmighed til politisk enighed med henblik på vedtagelse af fælles holdninger om to indbyrdes beslægtede forslag (FO) [*](#)

PRIORITEREDE STOFFER INDEN FOR VANDPOLITIK: For at åbne mulighed for at gribe hurtigt ind over for skadelige stoffer i vand accepterede Rådet alle de ændringer, som Europa-Parlamentet vedtog den 15. maj 2001 (FO) [*](#)

EMISSIONER FRA MOTORKØRETØJER (KOLDSTART): Med henblik på vedtagelse under førstebehandlingen af udkastet til direktiv om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer accepterede Rådet alle de ændringer, som Europa-Parlamentet vedtog den 15. maj 2001 (FO) [*](#)

KEMIKALIEPOLITIK - Rådets konklusioner: Bekræfter bl.a. sin vilje til at udarbejde en ny kemikaliepolitik og et nyt EF-system til håndtering af kemikalier og ser med tilfredshed på offentliggørelsen af Kommissionen hvidbog - Strategi for en ny kemikaliepolitik og betragter den som et første vigtigt skridt i udarbejdelsen af den nye kemikaliepolitik [*](#)

EN INTEGRERET PRODUKTPOLITIK - Rådets konklusioner: Rådet ser bl.a. med tilfredshed på Kommissionens grønbog om en integreret produktpolitik (IPP) og anser den for at være et vigtigt skridt hen imod udvikling af en IPP på EU-plan [*](#)

VERDENSKONFERENCEN OM BÆREDYGTIG UDVIKLING (2002 I JOHANNESBURG) - Rådets konklusioner: Rådet ser bl.a. med tilfredshed på den konstruktive udveksling af synspunkter på højt plan i CSD 9 om en lang række spørgsmål i forbindelse med verdenskonferencen [*](#)

FÆLLESSKABSSTRATEGI VEDRØRENDE KLIMAÆNDRINGER - Rådets konklusioner: Med henblik på de kommende internationale møder om klimaændringer, navnlig genoptagelsen af sjette partskonference (COP6) under FN's rammekonvention om klimaændringer, der skal afholdes den 16.-27. juli 2001 i Bonn, har Rådet vedtaget en række af konklusioner [*](#)

INTEGRATION AF MILJØKRAV I SEKTORPOLITIKKER OG FÆLLESSKABETS STRATEGI FOR BÆREDYGTIG UDVIKLING: Forelæggelse af Formandsskabets sammenfattende rapport om strategien for integration af miljøkrav i EU's sektorpolitikker (den såkaldte Cardiff-proces), der sammen med de ni sektorstrategier vil udgøre et vigtigt bidrag til drøftelserne på Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni 2001 [*](#)

KVIKSØLV I MILJØET - Rådets konklusioner: Rådet opfordrer Kommissionen til at afklare de retlige forhold vedrørende omlægningen af klor-alkali-industrien, kortlægge de mulige konsekvenser for anvendelsen af kviksølv for alle berørte parter [*](#)

ORIENTERING FRA KOMMISSIONEN: Under denne overskrift noterede Rådet sig oplysningerne fra kommissær Margot WALLSTRÖM [*](#)

RAPPORT FRA FORMANDSKABET: Rådet noterede sig også formandskabets rapport om situationen med hensyn til sager, som formandskabet anså for vigtige *

EVENTUELT *

-Kommissær Margot WALLSTRÖMS besøg i Rusland: Rådet noterede sig en orienterende note fra kommissær Margot WALLSTRÖM om hendes besøg i Rusland for nylig *

A-dagsordenspunkter færdigforhandlet af COREPER inden ministermødet. bl.a.:

MILJØ

-Ekstern støj: Rådet (miljø) nåede til politisk enighed den 18.-19. december 2000, og Rådet vedtog formelt den fælles holdning vedrørende forslaget til direktiv om vurdering og styring af ekstern støj *

UDVIDElsen Rådet vedtog en række af EU's fælles holdninger med henblik på tiltrædelseskonferencerne med de forskellige ansøgerlande *

TOLDUNIONEN

-Kontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter: Rådet vedtog en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabskontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter *

Ikke-hemmelige erklæringer vedr. A-dagsordenspunkter (vedlagt bagest):

Ingen

Henvisning til A-dagsordenspunkter vedr. Miljø behandlet på andre rådsmøder siden det foregående Miljøministerrådsmøde den 8. marts 2001:

Rådsmøde Transport og telekommunikation d. 5. april 2001 (alm. del – bilag 1240)

Konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande - Protokollen om tungmetaller: Rådet vedtog en afgørelse, hvorved protokollen til 1979-protokollen, der blev undertegnet i Århus d. 24. juni 1998, godkendes på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Rådsmøde Industri og Energi d. 14 maj (alm. del - bilag Endnu ikke udgivet)

POP-konventionen - undertegnelse: Rådet vedtog en afgørelse om undertegnelse af Stockholm - konventionen om persistente organiske miljøgifte (POP) på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Punkter, som ikke blev behandlet på rådsmødet, herunder evt. mandater (FO) jf. EUU-dagsordenen, 4. udg.:

Ingen

Bruxelles, den 5. september 2001

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

Press Release: Luxembourg (07-06-2001) - Press: 201 - Nr: 9116/01

9116/01 (Presse 201)
(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

Vedr.:

den 7. juni 2001 i Luxembourg

Formand: **Kjell LARSSON**
Kongeriget Sveriges miljøminister

-
INDHOLD

DELTAGERE [*](#)

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

6. MILJØHANDLINGSPROGRAM [*](#)

OFFENTLIG ADGANG TIL MILJØOPLYSNINGER [*](#)

ELEKTRISK OG ELEKTRONISK Udstyr [*](#)

PRIORITEREDE STOFFER INDEN FOR VANDPOLITIK [*](#)

EMISSIONER FRA MOTORKØRETØJER (KOLDSTART) [*](#)

KEMIKALIEPOLITIK - Rådets konklusioner [*](#)

EN INTEGRERET PRODUKTPOLITIK - Rådets konklusioner [*](#)

VERDENSKONFERENCEN OM BÆREDYGTIG UDVIKLING (2002 I JOHANNESBURG) - Rådets konklusioner [*](#)

FÆLLESSKABSSTRATEGI VEDRØRENDE KLIMAÆNDRINGER - Rådets konklusioner [*](#)

INTEGRATION AF MILJØKRAV I SEKTORPOLITIKKER OG FÆLLESSKABETS STRATEGI FOR BÆREDYGTIG UDVIKLING [*](#)

KVIKSØLV I MILJØET - Rådets konklusioner [*](#)

ORIENTERING FRA KOMMISSIONEN [*](#)

RAPPORT FRA FORMANDSKABET [*](#)

EVENTUELT [*](#)

-Kommissær Margot WALLSTRÖMS besøg i Rusland [*](#)

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

MILJØ

-Ekstern støj [*](#)

UDVIDELSEN [*](#)

TOLDUNIONEN

-Kontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter [*](#)

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

<u>Belgien:</u>	
Magda AELVOET	Minister for forbrugerbeskyttelse, folkesundhed og miljø
Olivier DELEUZE	Statssekretær for energi og bæredygtig udvikling under ministeren for mobilitet og transport
Vera DUA	Flamsk minister for miljø og landbrug
<u>Danmark:</u>	
Svend AUKEN	Miljø- og energiminister
<u>Tyskland:</u>	
Jürgen TRITTIN	Forbundsminister for miljø, naturbeskyttelse og reaktorsikkerhed
<u>Grækenland:</u>	
Ilias EFTHYMIPOULOS	Statssekretær for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder
<u>Spanien:</u>	
Jaume MATAS i PALOU	Miljøminister
<u>Frankrig:</u>	
Dominique VOYNET	Minister for fysisk planlægning og miljø
<u>Irland:</u>	
James BRENNAN	Stedfortrædende fast repræsentant
<u>Italien:</u>	
Gianni Francesco MATTIOLI	Minister uden portefølje for EF-politik
<u>Luxembourg:</u>	
Eugène BERGER	Statssekretær for miljø
<u>Nederlandene:</u>	
Jan PRONK	Boligminister, minister for fysisk planlægning og miljøminister
<u>Østrig:</u>	
Wilhelm MOLTERER	Forbundsminister for landbrug og skovbrug samt miljø og vandforvaltning
<u>Portugal:</u>	
José SÓCRATES	Miljøminister og minister for fysisk planlægning
Manuel DA SILVA PEREIRA	Statssekretær for fysisk planlægning og naturbevaring
<u>Finland:</u>	
Satu HASSI	Miljøminister
<u>Sverige:</u>	
Kjell LARSSON	Miljøminister
Birgitta BOSTRÖM	Statssekretær under miljøministeren
<u>Det Forenede Kongerige:</u>	
Bill STOW	Stedfortrædende fast repræsentant
* * *	
<u>Kommissionen:</u>	
Margot WALLSTRÖM	Medlem

6. MILJØHANDLINGSPROGRAM

Rådet fik afklaret alle udestående spørgsmål og kunne derfor nå til enighed med henblik på en fælles holdning vedrørende forslaget til Fællesskabets nye miljøhandlingsprogram for de næste ti år. Det bliver dermed muligt at yde et afgørende bidrag til Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni 2001, da miljøhandlingsprogrammet fastsætter miljøprioriteterne for den fælles miljøstrategi for bæredygtig udvikling, der forventes vedtaget af stats- og regeringscheferne.

Den fælles holdning vil blive formelt vedtaget på en kommende samling i Rådet efter endelig udformning i Juristlingvist-Gruppen. Den vil derefter blive sendt til andenbehandling i Europa-Parlamentet i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure.

Denne enighed blev opnået på grundlag af kompromisforslag fra formandskabet. Rådets drøftelser fokuserede på spørgsmålet om, hvorvidt der skulle indsættes flere kvantitative mål og tidsplaner i de prioriterede indsatsområder. De fokuserede navnlig på tiltag til forbedring af energieffektiviteten, herunder spørgsmålet om subsidier, der modvirker en effektiv og bæredygtig energiudnyttelse, og foranstaltninger til at tackle klimaændringer og forurening i form af støj samt fra kemikalier og pesticider.

Som et resultat heraf er Kommissionens forslag til program blev betydeligt strammet op, navnlig med hensyn til målsætninger, tidsplaner, udarbejdelse af strategier, miljøintegration, forholdet til kandidatlandene og EU's globale ansvar for bæredygtig udvikling.

Der skal fremhæves fire prioritetsområder, hvor det er nødvendigt at gøre en indsats. Det er:

- klimaændringer
- natur og biodiversitet
- miljø og sundhed samt livskvalitet
- bæredygtig brug af naturressourcer og affaldshåndtering.

Det fastslås i programmet, at de opstillede miljømål bør nås i løbet af de næste ti år. Kommissionen skal udarbejde syv strategier med henblik på opstilling af yderligere kvantificerbare og tidsbestemte mål. Disse strategier omfatter luftkvalitet, havmiljø, ressourceanvendelse, pesticider, nyttiggørelse af affald, fysisk planlægning og bymiljø.

I programmet slås det bl.a. fast,

- at det i forbindelse med klimaet er et langsigtet mål ikke at overskride en global temperaturændring på 2 °C over det førindustrielle niveau og at stabilisere CO₂-koncentrationen på under 550 ppm
- at 12% af den samlede energianvendelse senest i 2010 skal stamme fra vedvarende energikilder
- at der inden for en række politikområder forelægges foranstaltninger, der vil bidrage til at opfylde EU's forpligtelse til at nedbringe drivhusgasudledningerne
- at nedgangen i biodiversitet skal standses senest i 2010
- at man inden for en generation, senest i 2020, skal nå frem til kun at producere og anvende kemikalier, der ikke har en væsentlig negativ virkning på sundhed og miljø
- at man skal nå frem til en mere bæredygtig anvendelse af pesticider samt til en betydelig samlet nedsættelse af risici og af pesticidanvendelsen
- at den økonomiske vækst skal afkobles fra ressourceanvendelsen
- at der skal produceres mindre affald, og at genvinding og genbrug skal prioriteres.

Der er vedtaget en række andre grundlæggende holdninger:

- subsidier til fossile brændsler skal afvikles

- en grøn politik for offentlige indkøb skal fremmes, og fællesskabsinstitutionernes indkøbspolitik skal bl.a. gennemgås.

EU's globale ansvar understreges af, at miljøhensyn skal integreres i alle EU's forbindelser med tredjelande, herunder handels- og udviklingssamarbejde. De globale miljøinstitutioner skal styrkes og deres finansielle ressourcer udvides. Forholdet mellem handelshensyn og miljøbeskyttelse skal klarlægges; det vil sige, at alle handelsaftaler bør analyseres ud fra et bæredygtighedsperspektiv.

Programmet sigter mod at påvirke miljøtilstanden og tendenserne heri gennem ændringer i produktions- og forbrugsmønstrene. Nye former for inddragelse af interessenterne, styrkelse af borgernes handlekraft (empowerment) og fremme af bedre beslutninger om fysisk planlægning og forvaltning er indarbejdet i en strategi, hvor den korrekte gennemførelse af gældende lovgivning også betragtes som særlig vigtig.

De initiativer, der skal tages med henblik på at opfylde målene, skal bestå af en række foranstaltninger, herunder lovgivning, frivillige aftaler med erhvervslivet, bedre oplysning og inddragelse af forbrugere, virksomheder og offentlige organer. Disse initiativer skal forelægges efterhånden og senest fire år efter programmets vedtagelse.

Programmet opererer også med vedtagelsen af temastrategier for prioriterede miljøproblemer, der kræver en bredere tilgang. Disse skal kunne gennemføres senest fem år efter programmets vedtagelse.

OFFENTLIG ADGANG TIL MILJØOPLYSNINGER

Rådet nåede til enighed om en fælles holdning vedrørende forslaget til direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger. Direktivforslaget vil betyde et stort skridt frem imod åbenhed i den offentlige administration. Offentligheden vil få en vidtgående ret til at rekvirere miljøoplysninger fra offentlige myndigheder. Disse vil spontant og systematisk skulle offentliggøre væsentlige miljøoplysninger på offentlige medier som f.eks. internettet.

Rådet pålagde De Faste Repræsentanternes Komité at behandle betragtningerne og lade teksten gennemgå i Jurist-lingvist-Gruppen. Direktivforslaget vil som sædvanlig efterfølgende blive formelt vedtaget som et punkt godkendt uden debat på en kommende samling i Rådet og sendt til andenbehandling i Europa-Parlamentet i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure.

Det foreslåede direktiv vil derefter træde i stedet for direktiv 90/313/EØF. Det vil også transponere den første søjle i FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev indgået i Århus den 25. juni 1998. Med henblik herpå vedtog Rådet en erklæring, hvori det understreges, at medlemsstaterne og Fællesskabet skulle kunne gennemføre Århuskonventionens første søjle inden udgangen af 2002 og sikre, at de relevante bestemmelser i konventionen også anvendes af Fællesskabets institutioner. Kommissionen vil senest i juni 2002 forelægge en rapport, hvori den skitserer, hvilke skridt der er nødvendige for, at Fællesskabet kan gennemføre konventionen.

I henhold til direktivforslagets bestemmelser er offentlige myndigheder forpligtet til at stille miljøoplysninger til rådighed for enhver informationssøgende, uden at denne skal gøre rede for en interesse heri. Oplysningerne skal stilles til rådighed hurtigst muligt og senest en måned efter disse myndigheders modtagelse af anmodningen. Tidsfristen kan udvides til to måneder på grund af de ønskede oplysningers omfang eller komplekse karakter. Hvis en anmodning er udfærdiget i for generelle vendinger, kan de offentlige myndigheder anmode ansøgeren om at præcisere anmodningen og bistå denne dermed. Der kan opkræves et gebyr på et rimeligt beløb for adgang til miljøoplysninger.

En anmodning kan afslås, hvis den er åbenlyst urimelig eller for generelt formuleret, eller hvis den vedrører materiale under udarbejdelse, interne meddelelser eller udfærdigede dokumenter og data. Der kan også gives afslag, hvis en offentliggørelse vil have en ugunstig indvirkning på offentlige myndigheders tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling eller på internationale forbindelser, den offentlige sikkerhed, det nationale forsvar, rettens gang, beskyttelsen af forretnings- og fabriks hemmeligheder, intellektuelle ejendomsrettigheder eller personoplysninger. Disse grunde til afslag skal imidlertid fortolkes restriktivt. Et afslag skal meddeles den informationssøgende skriftligt, være begrundet og indeholde oplysninger om klageadgang. Direktivforslaget indeholder bestemmelser om både en administrativ klageprocedure og en procedure ved en domstol eller et lignende organ.

For at fremme en aktiv og systematisk formidling til offentligheden skal de offentlige myndigheder organisere miljøoplysningerne således, at de er lette at reproducere og let tilgængelige via computerkommunikation eller andre elektroniske medier.

Medlemsstaterne skal opfylde direktivets bestemmelser senest to år efter dets ikrafttrædelse. Syv år derefter aflægger medlemsstaterne rapport om direktivets gennemførelse med henblik på eventuelle ændringer.

ELEKTRISK OG ELEKTRONISK UDSTYR

Rådet nåede med enstemmighed til politisk enighed med henblik på vedtagelse af fælles holdninger om følgende to indbyrdes beslægtede forslag:

- direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)
- direktiv om begrænsning af farlige stoffer i sådant udstyr (RoHS).

De fælles holdninger vil blive formelt vedtaget senere, når teksten er blevet endeligt udformet i Jurist-lingvist-Gruppen.

Grundlaget for den politiske enighed var formandskabets samlede kompromisforslag, der navnlig handler om fristerne for de vigtigste bestemmelser ikrafttræden, dvs. etablering af indsamlings- og finansieringsordninger og indførelse af mål for indsamling og nyttiggørelse. Rådet besluttede også at bevare de to direktiver adskilt.

De to direktivforslags hovedformål er at beskytte miljøet og folkesundheden mod forurening fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Direktiverne sigter mod at forebygge frembringelse af dette affald og at gøre det mindre skadeligt ved at forsøge at forbedre miljøpræstationerne hos alle aktører, der er involveret i dette udstyrs livscyklus.

Målene for de to direktivforslag bør nås gennem foranstaltninger, der vedrører produkternes konstruktion, særskilt indsamling, bedre behandling og nyttiggørelse (genbrug/genvinding) af affald, og ved at inddrage producenternes ansvar på visse stadier af affaldshåndteringen. Private husholdninger får mulighed for at returnere deres affald gratis. Gennem det finansielle ansvar tilskyndes producenterne til at tilpasse konstruktionen af deres produkter til de krav, der er forbundet med en sund affaldshåndtering, navnlig ved at sikre, at farlige stoffer substitueres.

WEEE-direktivet

Dette direktiv fastsætter foranstaltninger, der i første række tager sigte på at forebygge frembringelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og desuden tilsigter genbrug, genvinding og andre former for nyttiggørelse af dette affald med det overordnede mål, at der skal bortskaffes mindre affald (f.eks. ved lossepladsdeponering). Det sigter også mod bedre miljøpræstationer hos alle involverede aktører, f.eks. producenter, distribuører, detailhandlere og forbrugere, og især de aktører, som er direkte involveret i behandlingen af denne form for affald.

Direktivet finder anvendelse på elektrisk og elektronisk udstyr henhørende under følgende kategorier, der findes i bilag I A:

1. Store husholdningsapparater (køleskabe, vaskemaskiner osv.)
2. Små husholdningsapparater (støvsugere, brødristerere, ure osv.)
3. IT- og teleudstyr (computere, printere, telefoner osv.)
4. Forbrugerudstyr (tv-apparater, videobåndoptagere, hi-fi-båndoptagere osv.)
5. Belysningsudstyr
6. Elektrisk og elektronisk værktøj, undtagen stort faststående industriværktøj (symaskiner osv.)
7. Legetøj og fritids- og sportsudstyr
8. Medicinsk udstyr (undtagen alle implanterede og inficerede produkter)
9. Overvågnings- og reguleringsinstrumenter
10. Salgsautomater.

Rådet besluttede, at der 30 måneder efter det foreslåede direktivs ikrafttræden skal være etableret indsamlingsordninger, hvorved de sidste indehavere og distributørerne i det mindste kan returnere affald af elektrisk og elektronisk udstyr gratis. Ved levering af nyt udstyr har distributørerne ansvaret for som et minimum at sikre, at sådant affald gratis kan returneres til dem på et et-til-et-grundlag, for så vidt som udstyret er af tilsvarende art og har udfyldt samme funktioner som det leverede udstyr; distributørerne kan også etablere alternative ordninger. Medlemsstaterne kan imidlertid i en periode, der ikke overstiger 5 år efter dette direktivs ikrafttræden, oprette eller lette alternative gratis tilbagetagelsesordninger. I begge tilfælde skal det sikres, at det ikke gøres vanskeligere for den sidste indehaver at

returnere affaldet. Medlemsstaterne kan tillade producenterne at oprette og administrere individuelle og/eller kollektive tilbagetagelsesordninger.

Rådet besluttede desuden, at indsamlingsmålet for private husholdninger bør være gennemsnitligt mindst fire kg pr. indbygger pr. år. Dette mål skal nås inden 36 måneder fra direktivets ikrafttræden. For nyttiggørelse og genvinding fastsættes der mål, der varierer efter de forskellige kategorier. De skal nås inden 46 måneder efter direktivets ikrafttræden. For kategori 1 skal nyttiggørelsesgraden øges til 80% og genbrugs- og genvindingsgraden til 75%. For kategori 3 og 4 skal nyttiggørelsesgraden være 75% og genbrugs- og genvindingsgraden 65%. For kategori 2, 5, 6, 7, 9 og 10 skal nyttiggørelsesgraden være 70% og genbrugs- og genvindingsgraden 50%. For nyttiggørelse af produkter under kategori 8 og for genbrug af komplette apparater er Kommissionen indforstået med at forelægge forslag fem år efter direktivets ikrafttræden. Grækenland og Irland fik mulighed for at forlænge fristerne for indsamlings- og nyttiggørelsesmålene med op til 24 måneder som følge af deres generelt utilstrækkelige genvindingsinfrastruktur, geografiske forhold, lave befolkningstæthed og lave forbrug af elektrisk og elektronisk udstyr.

I henhold til bestemmelserne i direktivforslaget betaler producenterne for indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af affaldet. Finansieringen skal ske gennem kollektive og/eller individuelle ordninger. Ansvaret for at finansiere omkostningerne ved håndteringen af WEEE-affald fra produkter, der er markedsført inden dette direktivets ikrafttræden (såkaldt "historisk affald"), skal varetages gennem en eller flere ordninger, som alle de producenter, der er på markedet, når de respektive omkostninger påløber, bidrager forholdsmæssigt til. Finansieringsordningerne skal være oprettet inden 30 måneder efter direktivets ikrafttræden. Det blev vedtaget at undtage små uafhængige producenter, der fremstiller elektrisk og elektronisk udstyr under eget varemærke, og som har under 10 ansatte og en omsætning på under 2 mio. EUR, fra finansieringskravene i en overgangsperiode på 5 år efter direktivets ikrafttræden.

RoHS-direktivet

Formålet med dette direktiv er at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om begrænsning af anvendelsen af farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, der skaber væsentlige miljøproblemer i affaldshåndteringsfasen, og at erstatte dem inden en fastsat dato.

Senest den 1. januar 2007 sikrer medlemsstaterne, at nyt elektrisk og elektronisk udstyr, der markedsføres, ikke indeholder bly, kviksølv, cadmium, hexavalent chrom, polybromerede biphenyler (PBB) og/eller polybromeret diphenylether (PBDE). Kommissionen reviderer denne liste på grundlag af ny videnskabelig viden og under hensyntagen til forsigtighedsprincippet.

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilaget til dette direktiv - det drejer sig om undtagelser fra kravet om udfasning af de nævnte stoffer, hvis substitution f.eks. ikke er mulig eller ikke svarer til miljøfordelene - vedtages efter komitologiproceduren. Tilpasningen skal bygge på den videnskabelige og tekniske udvikling og skal udføres regelmæssigt.

PRIORITEREDE STOFFER INDEN FOR VANDPOLITIK

For at åbne mulighed for at gribe hurtigt ind over for skadelige stoffer i vand accepterede Rådet alle de ændringer, som Europa-Parlamentet vedtog den 15. maj 2001, med henblik på vedtagelse under førstebehandlingen af beslutning om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik, som der er hjemmel for i vandrammedirektivet. Teksten vil blive formelt vedtaget senere efter endelig udformning i Jurist-lingvist-Gruppen.

Beslutningen har til formål at udbygge bilag X i vandrammedirektivet, som der blev opnået enighed om i juni 2000. Den indeholder en liste på 33 stoffer eller grupper af stoffer, hvoraf nogle er identificeret som "prioriterede farlige stoffer", hvis brug skal standses eller udfases, samt en række "prioriterede farlige stoffer, der skal tages op til fornyet overvejelse". Sidstnævnte vil sandsynligvis blive identificeret som sådanne i forbindelse med revisionen af den globale liste.

Når beslutningen er vedtaget, kan Kommissionen begynde at udarbejde forslag til foranstaltninger til at kontrollere disse prioriterede stoffer, og derved vil vandrammedirektivets artikel 16 om fastlæggelse af strategier mod vandforurening kunne gennemføres.

EMISSIONER FRA MOTORKØRETØJER (KOLDSTART)

Med henblik på vedtagelse under førstebehandlingen af udkastet til direktiv om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer accepterede Rådet alle de ændringer, som Europa-Parlamentet vedtog den 15. maj 2001. Det Forenede Kongerige meddelte, at det ville afholde sig fra at stemme.

Direktivet har til formål at ændre direktiv 70/220/EØF, så der fastsættes emissionsgrænseværdier ved koldstart for visse lette erhvervskøretøjer og varevogne. Den formelle godkendelse afventer tekstens endelige udformning i Jurist-lingvist-Gruppen.

Motorkøretøjer frembringer store mængder forurenende udstødningsgas under opvarmningen. Den eksisterende lovgivning begrænser derfor den emission, der sker gennem udstødningsgassen under opvarmningen fra de fleste typer køretøjer. Direktivet indfører emissionsgrænseværdier ved koldstart for visse typer køretøjer, der endnu ikke er omfattet af lovgivningen, navnlig

- nye typer lette erhvervskøretøjer (klasse N₁) i gruppe II (fra 1 305 kg til og med 1 760 kg) og gruppe III (mere end 1 760 kg)
- nye typer personbiler (klasse M₁), der er beregnet til at befordre mere end 6 personer, og personbiler med en totalmasse på mere end 2 500 kg.

KEMIKALIEPOLITIK - Rådets konklusioner

Rådet

HENVISER TIL

1. de drøftelser om behovet for at ændre Fællesskabets kemikaliepolitik, der fandt sted på miljøministrenes uformelle møder den 24.-25. april 1998 i Chester og den 8.-9. maj 1999 i Weimar. Rådet vedtog et første sæt konklusioner den 21.-22. december 1998. Et andet sæt konklusioner om Fællesskabets kemikaliepolitik blev vedtaget på samlingen den 24.-25. juni 1999;
2. de konklusioner, der blev vedtaget på samlingen i Rådet (det indre marked) den 25. maj 2000 om bedre lovgivning/forenkling af lovgivningen (SLIM), de konklusioner, der blev vedtaget af Rådet (industri) den 14. november 1996 om en politik til forbedring af den europæiske kemiske industris konkurrenceevne, og de konklusioner, der blev vedtaget af Rådet (miljø) den 30. marts 2000 om Kommissionens meddelelse om en EF-strategi for hormonsystemforstyrrende stoffer;
3. Rådets resolution af 4. december 2000 om forsigtighedsprincippet, som Det Europæiske Råd godkendte på mødet den 7.-9. december 2000 i Nice;
4. den resolution, som Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 1. februar 1993 vedtog om et program for Fællesskabets politik og virke inden for miljø (5. miljøhandlingsplan) med det formål at vurdere kemikalier, der produceres i store mængder, udvikle reduktionsprogrammer for prioriterede kemikalier og gennemføre en reduktion af antallet af forsøg på hvirveldyr;
5. **NOTERER SIG** de nationale strategier på kemikalieområdet, der er vedtaget af flere medlemsstater, samt resultaterne af flere inspektionsrapporter om den nuværende overholdelse af bestemmelser om klassificering og mærkning i visse medlemsstater;
6. **SER MED TILFREDSHED PÅ** offentliggørelsen af Kommissionen hvidbog - Strategi for en ny kemikaliepolitik og betragter den som et første vigtigt skridt i udarbejdelsen af den nye kemikaliepolitik;
7. **HENVISER TIL** drøftelserne om hvidbogen på samlingen i Rådet (miljø) den 8. marts 2001, samlingen i Rådet (det indre marked, forbrugerpolitik og turisme) den 12. marts 2001 og resultatet af drøftelserne i Rådet (industri) den 14.-15. maj 2001;
8. **NOTERER SIG** drøftelserne om hvidbogen på det møde, Kommissionen arrangerede for de interesserede parter den 2. april 2001;
9. **BEKRÆFTER PÅ NY** sin vilje til at udarbejde en ny kemikaliepolitik og et nyt EF-system til håndtering af kemikalier (stoffer og præparater), samt i den forbindelse drøfte, hvordan spørgsmålet om kemikalier i produkter skal behandles i lovgivningen;

10. **ANERKENDER**, at hvidbogen behandler mange af de problemer, som Rådet tidligere har gjort opmærksom på, men finder, at en yderligere udbygning af de foreslåede mekanismer er nødvendig med henblik på en anvendelig og effektiv kontrol med kemikalier;

ERKENDER,

11. at den nye kemikaliepolitik skal bidrage til en bæredygtig udvikling og sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed, herunder arbejdstagernes sundhed, og miljøet, samtidig med at den fremmer den berørte europæiske industris innovation og konkurrenceevne. Politikken skal afspejle EU-industriens forskelligartede og sammensatte natur, herunder også downstream-brugere, og især de små og mellemstore virksomheders specifikke behov, herunder eventuelt behovet for støtteforanstaltninger;

12. at politikken bør tage sigte på at opnå, at kemikalier inden for en generation (2020) kun produceres og anvendes på måder, der ikke fører til en væsentlig negativ indflydelse på menneskers sundhed og miljøet, hvilket også er på linje med rammedirektivet om vand og med de forpligtelser, som medlemsstaterne og Fællesskabet har indgået i internationale fora;

13. at den nye kemikaliepolitik bliver en vigtig del af det nye miljøhandlingsprogram, som for øjeblikket behandles af Europa-Parlamentet og Rådet, navnlig i forbindelse med miljø og sundhed, og også vil bidrage til den europæiske strategi for en bæredygtig udvikling;

14. at forsigtighedsprincippet skal danne grundlag for den nye kemikaliepolitik i overensstemmelse med ovennævnte rådsresolution og Kommissionens meddelelse om forsigtighedsprincippet;

15. at kemikalier, der er farlige, bør erstattes med sikrere kemikalier eller med sikrere alternative teknologier, der ikke indebærer anvendelse af kemikalier, for at nedsætte risikoen for mennesker og miljø;

16. at innovation med hensyn til udvikling af nye kemikalier og alternative teknologier skal stimuleres, navnlig med henblik på at sikre, at sikrere alternativer til nuværende problematiske kemikalier bliver tilgængelige, og at fremme en bæredygtig kemikalieindustri;

17. at den nye kemikaliepolitik skal udvikles på fællesskabsniveau for at sikre det indre markeds integritet og skal være i overensstemmelse med WTO-reglerne og med de relevante multilaterale miljøaftaler;

18. at den nye kemikaliepolitik skal udvikle forenkede, pragmatiske og effektive procedurer for at råde bod på den nuværende manglende viden om eksisterende stoffers egenskaber og anvendelse og eksponeringen herfor samt det langsomme tempo i udarbejdelsen af risikovurderinger og risikostyringsforanstaltninger. Kravene til registrering af stoffer skal opstilles, så de afspejler, hvad der realistisk kan opnås i Fællesskabet, samtidig med at der sikres et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet;

19. at det er nødvendigt at pålægge industrien, herunder downstream-brugere i industrien, ansvaret for at tilvejebringe viden om kemiske stoffer og for at vurdere og styre den risiko, der er forbundet med deres anvendelse, således at myndighederne kan fokusere på kemikalier med den højeste prioritet;

20. at der skal oprettes et EF-register for kemiske stoffer baseret på en trinvis strategi for datakravene. Meget problematiske stoffer bør kun anvendes i begrundede og veldefinerede tilfælde og skal godkendes, mens andre problematiske stoffer skal underlægges en effektiv beslutningsprocedure, der gør det muligt at træffe hurtige risikostyringsforanstaltninger, når der er behov for det;

21. at der er sket store fremskridt i det internationale samarbejde om håndtering af kemikalier bl.a. ved undertegnelse af Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte (POP-stoffer), med det globalt harmoniserede risikoklassificerings- og etiketteringssystem og med beslutningen i UNEP's Styrelsesråd om at undersøge behovet for en international strategi for håndtering af kemikalier. EU's nye kemikaliepolitik vil være et vigtigt bidrag til dette arbejde og til arbejdet i andre fora som f.eks. OECD;

22. **STØTTER** forslaget i hvidbogen om at tage disse udfordringer op ved at udvikle REACH-systemet for forvaltning af kemikalier (registrering, vurdering og godkendelse af kemiske stoffer), hvor der i princippet stilles samme krav til nye og eksisterende stoffer, men understreger, at REACH-systemet skal udbygges for at sikre ensartet identifikation og risikostyring af problematiske kemikalier;

UNDERSTREGER,

23. at forsøg med dyr bør begrænses til det niveau, der er nødvendigt for at opfylde strategiens mål, herunder et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet. Industrien bør gøre alle eksisterende data tilgængelige for at undgå gentagelser af forsøg. Der er behov for mekanismer til at sikre, at unødvendige krav om forsøg undgås. Der bør stilles tilstrækkelige midler til forskning, udvikling og validering af globalt accepterede forsøgsretningslinjer for alternative in vitro-undersøgelsesmetoder, så arbejdet kan fremmes på alle niveauer. I forbindelse med aktiviteterne under det nye forskningsrammeprogram bør det være en prioritet at tage hensyn til disse krav. Fællesskabet skal fremme dette spørgsmål i ECVAM (Det Europæiske Center for Validering af Alternative Metoder), men bør derudover spille en mere aktiv rolle i OECD for at støtte en bredere accept af validerede, alternative forsøgsmetoder uden anvendelse af forsøgsdyr;

24. at det er nødvendigt at udbygge forskningen for at forbedre kendskabet til kemikaliers indflydelse på menneskers sundhed og miljøet, herunder udviklingen af risikovurderingsmetoder. Det er vigtigt, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for denne forskning gennem offentlige forskningsprogrammer på fællesskabsplan og på nationalt plan;

25. at virksomhederne bør have en generel forpligtelse til at indhente tilstrækkelig viden om og træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre kemikaliernes sikkerhed (diligenspligt), uanset produktionens størrelse og selv om der ikke er opstillet specifikke datakrav;

26. at virksomhederne, for at det skal være muligt at kontrollere, at de opfylder deres forpligtelser, skal opbevare alle data, herunder oplysninger om egenskaber, mængder og anvendelse, for alle de kemikalier, der produceres og anvendes, også i produkter, og stille alle disse optegnelser til rådighed for myndighederne, hvis de anmoder herom;

27. at industrien også bør sikre kvaliteten af deres risikovurderinger og risikobegrænsende strategier, f.eks. ved at foranstalte revision/peer review eller på anden måde;

28. at det nye system generelt skal sikre, at et kemisk stof ikke kan markedsføres eller anvendes, hvis industrien ikke inden for de rimelige tidsfrister, der skal fastsættes inden for systemet, forelægger de oplysninger, der kræves ifølge REACH-systemet;

29. at der er generel støtte til tidsplanen for registrering af oplysninger om stoffer, under forudsætning af at systemet er smidigt nok til tidlig registrering og screening af problematiske stoffer; systemet skal suppleres med yderligere prioriteringer med hensyn til, hvilke stoffer der skal vurderes, og med yderligere tidsfrister for vurdering og dataevaluering og for beslutningerne om risikostyringsforanstaltninger, herunder godkendelse, for at sikre, at de er omkostningseffektive, og at målet om bæredygtig anvendelse af kemikalier kan opfyldes;

30. med hensyn til anvendelsen af kemikalier i produkter at den strategi, der er fastsat i grønbogen om en integreret produktspolitik (IPP), kan være et væsentligt bidrag, der skal videreudvikles i overensstemmelse med de konklusioner om grønbogen, som Rådet vedtog i dag;

31. at det nye system skal omfatte alle problematiske anvendelser af kemikalier i produkter. Kommissionen skal derfor gennemføre en supplerende undersøgelse og forelægge forslag inden udgangen af 2001, så produkter produceret uden for Fællesskabet er omfattet på samme måde som produkter produceret inden for Fællesskabet;

32. at producenter og downstream-brugere bør udvikle en effektiv kommunikationsproces inden for produktkæden, der bygger på et fælles engagement i sikker anvendelse af deres produkter, og at de oplysninger, der er relevante for en sikker brug af kemikalier og produkter, skal stilles til rådighed for alle brugere. Adgang for interesserede parter til ikke-fortrolige oplysninger i den centrale database for systemet er vigtig, men ikke tilstrækkelig. Adgangen til oplysningerne skal forbedres for at give forbrugere og professionelle brugere mulighed for at træffe det bedste valg set ud fra et miljømæssigt og sundhedsmæssigt synspunkt. Sådanne foranstaltninger kan bygge på producenterne, downstream-brugernes og forhandlernes generelle pligt til at give omfattende oplysninger om produkternes indhold af kemikalier og de dermed forbundne farer og risici i en tilgængelig og forståelig form og at mærke produkterne på en passende måde, under samtidig hensyntagen til intellektuelle ejendomsrettigheder. Desuden bør forbindelsen mellem dataregistrering efter det nye system og den gældende lovgivning om mærkning og klassificering klarlægges;

33. at ansvaret for forvaltningen af REACH-systemet skal deles mellem de offentlige myndigheder i medlemsstaterne, Kommissionen og et centralt kontor. Det centrale kontor bør tage sig af specifikke opgaver, såsom administration af det centrale register og forberedelse af beslutninger på EF-plan, samt støtte de offentlige myndigheder i deres vurdering af kemikalierne. Ansvarsfordelingen mellem medlemsstaterne skal fastlægges nærmere;

34. at medlemsstaterne og Kommissionen fuldt ud skal forpligte sig til at gennemføre det nye system ved at sikre tilstrækkelige midler på alle niveauer og vedtage fællesskabsforanstaltninger, der skal lette medlemsstaternes gennemførelse;

35. at det er nødvendigt at udarbejde og gennemføre alle de relevante bestemmelser i den nye kemikaliepolitik fuldt ud i overensstemmelse med kravene i FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (Århus-konventionen);

OPFORDERER Kommissionen til

36. inden udgangen af 2001 at forelægge sine vigtigste forslag til et enkelt, klart og gennemsigtigt regelsæt med henblik på iværksættelse af strategien, herunder klarlæggelse af producenters og downstream-brugeres ansvar samt af procedurer for hurtig fastlæggelse af risikobegrænsende foranstaltninger, så det sikres, at tidsplanerne i strategien kan overholdes;

37. så hurtigt som muligt at oprette en taskforce med repræsentanter fra medlemsstaterne, der skal arbejde i samråd med industri, ngo'er og andre interesserede parter i overgangsperioden, indtil den nye lovgivning er trådt i kraft, for at finde ud af, hvordan problematiske kemikalier kan identificeres, med henblik på fastlæggelse af prioriteter for tiltag, der skal udvikle klare og gennemsikrelige screening-kriterier og væsentlige informationskrav og som skal undersøge anvendelsen af teknikker til kemisk gruppering og modellering. Det bør ligeledes vurderes, om der findes tilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage en sådan prioritering som f.eks. data fra industrien om eksisterende kemikalier, der produceres i store mængder (ICCA). De første resultater af arbejdet i taskforcen bør foreligge inden udgangen af 2002 for at give industrien mulighed for at indlede dataindsamlingen, inden lovgivningen træder i kraft, så fristerne kan overholdes;

OPFORDERER Kommissionen til, når den udarbejder sine forslag,

38. mere indgående at undersøge sammenhængen med lovgivning på andre områder, som nævnt i Rådets konklusioner fra juni 1999, og at overveje foranstaltninger med henblik på at undgå dobbelt lovgivningsarbejde og skabe sammenhæng og det samme beskyttelsesniveau på alle områder af fællesskabslovgivningen for f.eks. sikkerhed på arbejdspladsen, alvorlige ulykker, forbrugerbeskyttelse, indpakning af levnedsmidler, vand, af fald, plantebeskyttelsesmidler, biocider, kosmetik, legetøj osv.;

39. at undersøge, om der inden for REACH-systemet skal indføres et enkelt register der skal omfatte stoffer produceret i mængder under 1 ton, med det formål at tillade prioritering af problematiske stoffer, hvis det er muligt;

40. at undersøge, hvordan man kan udvikle screening-procedurer til en effektiv identifikation af kemikalier med potentielt skadelige egenskaber eller problematiske anvendelser med det formål at prioritere stoffer, for hvilke der er akut behov for yderligere oplysninger, og stoffer, der kræver hurtig risikostyring;

41. at undersøge, hvordan man kan udarbejde kriterier for klassifikation af stoffer i problemkategorier, og udforske anvendelsen af beslutningstræer for at kunne iværksætte konsistente kontrolforanstaltninger, der bygger på risikokriterier og anvendelsesmønstre, i overensstemmelse med en forsigtig kemikaliehåndtering;

42. nærmere at undersøge datakrav for stoffer produceret i mængder under 10 ton for at sikre, at de meddelte oplysninger er tilstrækkelige til klassificering og mærkning, og for at vurdere behovet for risikobegrænsende foranstaltninger. Datasættene skal også give passende oplysninger med henblik på håndtering af tilfælde af utilsigtede udslip og gøre det muligt at beskytte arbejdstagernes sundhed og sikkerhed samtidig med at det sikres, at dyreforsøg begrænses til et minimum;

43. at udvikle procedurer, der kan anvendes af både myndigheder og industrien til at forenkle identifikationen af de relevante undersøgelsesstrategier og reducere behovet for dyreforsøg, herunder anvendelse af beslutningstræer og særlige screeningmetoder for alle kemikalier som f.eks. valideret computermodellering og undersøgelse for at identificere kemikalier, der er persistente og bioakkumulerende, under hensyntagen til undersøgelseskravenes omkostninger;

44. med henblik på at begrænse omkostninger og arbejdsindsats i forbindelse med den nye godkendelsesprocedure at undersøge alle realistiske midler til at forenkle proceduren og udnytte de oplysninger, der er til rådighed; med henblik herpå skal godkendelser, der har en indvirkning på det indre marked, have almen gyldighed og bør træffes på fællesskabsplan;

45. at tilføje PBT (persistente, bioakkumulerende og giftige stoffer) og VPVB (meget persistente og stærkt bioakkumulerende stoffer) til de grupper af meget problematiske stoffer, der skal godkendes, så snart de nødvendige identifikationskriterier er fastlagt;

46. at overveje at lade kendte hormonforstyrrende stoffer være omfattet af godkendelsesordningen, når der er fastlagt videnskabeligt gyldige undersøgelsesmetoder og kriterier, og at undersøge, om andre stoffer med problematiske egenskaber som f.eks. sensibiliserende og kronisk toksiske stoffer skal omfattes af godkendelsesordningen;

47. i samarbejde med medlemsstaterne at samordne bidraget til det internationale arbejde med det globalt harmoniserede risikoklassificerings- og etiketteringssystem og også analysere dets konsekvenser for fællesskabslovgivningen og eventuelt at overveje behovet for at forelægge forslag om gennemførelsen af det;

48. at indlede yderligere undersøgelser af, hvordan et centralt kontor som f.eks. et udvidet ECB (Det Europæiske Kemikaliekontor) eller et andet organ bedst kan oprettes og finansieres for at undgå dobbeltarbejde, samt af, hvordan gebyrer, fonde og andre finansieringsmidler kan støtte et sådant kontors ressourcer og de opgaver, der udføres af medlemsstaterne, og vurdere og minimere de samlede omkostninger for deres offentlige myndigheder med henblik på om muligt ikke at overskride omkostningerne til fuldstændig gennemførelse af den gældende lovgivning;

49. at udvikle mekanismer og fastsætte praktiske regler, der skal være klare, når systemet gennemføres, gennem hvilke industrien gør testdata og andre oplysninger tilgængelige for at undgå gentagelser af undersøgelser og markedsforstyrrelser, samtidig med at omkostningerne fordeles ligeligt og under hensyntagen til ejendomsrettighederne for den part, der tilvejebringer dataene;

50. at undersøge mulighederne for at sikre en effektiv gennemførelse og undersøge, om industrien har et tilstrækkeligt datakvalitetssikringssystem, samt sikre håndhævelse af den nye lovgivning, herunder bestemmelserne om en gennemgang af dens gennemførelse, således at der kan foretages justeringer, hvis målene ikke nås.

EN INTEGRERET PRODUKTPOLITIK - Rådets konklusioner

Rådet

HENVISER TIL

1. miljøministrenes uformelle møde i Weimar den 8.-9. maj 1999, hvor ministrene erkendte behovet for på fællesskabsplan at udarbejde en integreret strategi vedrørende produkters fulde livscyklus

NOTERER SIG MED TILFREDSHED

2. Kommissionens grønbog om en integreret produktspolitik (IPP) og anser den for at være et vigtigt skridt hen imod udvikling af en IPP på EU-plan

ERKENDER,

3. at der er behov for at modvirke ikke-bæredygtig udviklingstendenser, som f.eks. udtømmning af naturressourcer og klimaændringer samt diffus udledning af farlige kemikalier og øgede affaldsmængder

4. at nogle af de største problemer for en bæredygtig udvikling vedrører produktions- og forbrugsmønstre samt miljøvirkningerne fra de forskellige stadier af produkternes livscyklus. Traditionelle miljøpolitiske strategier er ikke tilstrækkelige til at løse disse problemer, da produkterne bliver mere komplekse og stilles til rådighed via mere komplicerede forhandlerled som følge af globalisering og øgede kommercielle og økonomiske aktiviteter samt stigende forbrug

5. at en integreret produktspolitik (IPP) bør være en generel politik, der kan medvirke til at udfylde lakunerne i eksisterende politikker ved anvendelse af en livscyklusstrategi i bekæmpelsen af produkters og tjenesteydelsers miljø- og sundhedsindvirkninger og kan føre til resultater, i og med at alle interessenter engageres i udviklingen af et sammenhængende og effektivt spektrum af reaktioner og foranstaltninger

6. at IPP skal være et væsentligt bidrag til EU's strategi for bæredygtig udvikling og til alle de tre dimensioner - den miljømæssige, den sociale og den økonomiske - af bæredygtig udvikling ved at

– gøre markedet grønnere generelt ved at forbedre signaler og incitamentene til markedet;

– modvirke ikke-bæredygtige udviklingstendenser ved anvendelse af et sammenhængende sæt af instrumenter til at bekæmpe produkters miljøvirkninger gennem deres fulde livscyklus, herunder transport;

– fremme innovation med miljøvenlige produkter og stimulere markeder for miljøteknologi og miljøbaseret erhvervsudvikling, der bidrager til et velfungerende indre marked og en styrkelse af den europæiske industris internationale konkurrenceevne;

– højne forbrugerbeskyttelsesniveauet ved at mindske de negative sundhedsindvirkninger samt øge forbrugernes miljøbevidsthed og deres evne til at vælge bæredygtige produkter på grundlag af pålidelige oplysninger om produkterne og til at anvende produkter på en miljømæssigt forsvarlig måde;

– skabe en forbindelse mellem sociale, økonomiske og miljømæssige aspekter i forbindelse med produktions- og forbrugsmønstre, der indgår i IPP

7. at en IPP skal være en langsigtet og dynamisk politik, der bør afspejles i andre politikker. IPP bør også supplere, støtte og styrke andre strategier ved at optimere deres programmer, aktioner og gennemførelse med henblik på at nå EU's miljøpolitiske mål. En IPP kan også være et vigtigt bidrag til strategier, hvis sigte er at integrere miljøhensyn i andre sektorer (Cardiff-processen)

ERKLÆRER,

8. at en IPP bør tage sigte på en kontinuerlig forbedring af produkters miljø- og sundhedsindvirkninger gennem deres fulde livscyklus. Det langsigtede mål bør være produkter, der er højeffektive med hensyn til materialer og energi, og som hverken indeholder eller kræver anvendelse af stoffer, der kan have negative indvirkninger på menneskers sundhed og miljøet under disse produkters livscyklus. Såvel som en bedre effektivitet for hver produktenhed bør sigtet med IPP være betydelige reduktioner i den samlede miljøbelastning, der skabes af den mængde produkter, der er i cirkulation. Med henblik herpå bør der som led i IPP udarbejdes særlige mål for forbedring, der tager hensyn til målene i sjette miljøhandlingsprogram og dets temastrategier, samt overvågningsmekanismer

9. at en IPP bør omfatte alle miljøaspekter, -processer og -interessenter for således at undgå, at miljøindvirkninger og -omkostninger flyttes fra en fase til en anden i produktets livscyklus eller fra en interessent til en anden, og for at stimulere forebyggende foranstaltninger på et tidligt stadium i produktets livscyklus

10. at en IPP bør fremme anvendelse af prismekanismen og bestræbelser for at lade eksterne omkostninger indgå i priserne, især i produktkædens tidlige faser, for at skabe effektive økonomiske incitamenter for alle interessenter

11. at der i forbindelse med en IPP bør anvendes et effektivt og koordineret sæt af instrumenter og foranstaltninger, og at det bør sikres, at disse forbedres, og at der om nødvendigt udarbejdes nye instrumenter. Hovedvægten bør lægges på markedsbaserede og frivillige instrumenter, men anvendelsen af en IPP bør også sikre, at den, hvor der kræves regulering, er udformet med henblik på at opnå optimale forbedringer med hensyn til miljøeffektivitet og på markedet

12. at en IPP bør skabe incitamenter for at fremme kreativitet og innovation med henblik på at nå miljømål, der er mere vidtgående end det minimum, der sikres ved regulering, og således bevirke en omkostningseffektiv miljøforbedring

OPFORDERER Kommissionen til at videreudvikle den generelle IPP-strategi i grønbogen til en fælles vision med specifikke og prioriterede gennemførelsesforanstaltninger, der klart angiver den ekstra gevinst ved IPP-strategien.

NOTERER SIG MED TILFREDSHED, at Kommissionen i andet halvår af 2001 agter at udarbejde en meddelelse/hvidbog om IPP i nært samarbejde med interessenterne.

OPFORDERER Kommissionen til

13. at udarbejde klare målsætninger med tidsplaner for IPP - der kan tage sigte på forbedringer i særlige produktgrupper til at begynde med samt på generelt at gøre markedet grønnere ved hjælp af horisontale instrumenter - for således at vejlede og motivere interessenter og medlemsstater. Disse målsætninger bør suppleres med metoder og indikatorer til overvågning af landvindinger i forbindelse med IPP. Overvågningsmekanismen bør behandle både ressourceeffektiviteten af selve produkterne og den samlede miljøvirkning i forbindelse med deres produktion og forbruget heraf.

14. at udarbejde en konsekvent kombination af effektive instrumenter, der supplerer hinanden, og som er differentieret således, at der tages hensyn til de forskellige faser i produkternes livscyklus samt til de forskellige produktgrupper og interessenters særtræk.

15. at afklare, hvorledes IPP kan bidrage til målsætningen i

- EU-strategien for bæredygtig udvikling;
 - EU-strategierne for integration af miljøhensyn i andre sektorer som f.eks. det indre marked og industrien, men også landbrug, energi, handel, økonomi og finans samt forbrugeranliggender;
 - sjette miljøhandlingsplan, især med hensyn til klimaændringer, kemikalier, affaldsforebyggelse og de temastrategier, der foreslås med hensyn til bæredygtig anvendelse af ressourcer og genvinding af affald;
- strategien for en fremtidig kemikaliepolitik.

16. at afklare ejerskabsforholdene omkring IPP ved at foreslå roller og ansvar på EU-plan, nationalt plan og lokalt plan samt analysere disse i hele produktkæden, drivkræfterne og de mekanismer, der er nødvendige for at sikre, at interessenterne er involveret og motiveret til at tage initiativer, samt for at opbygge deres kapaciteter. Analysen bør omfatte alle relevante interessenter som f.eks. producenter, importører, forbrugere, myndigheder, servicesektor en, handlende, grossister, affaldshåndtering, fagforeninger, bank- og finanssektoren, ngo'er og medier.

17. at forelægge en konsekvent strategi for at sikre, at troværdige livscyklusdata og andre pålidelige miljøoplysninger vedrørende produkter formidles gennem hele produktkæden, idet der tages hensyn til udviklingen inden for informationsteknologi. Denne strategi kunne medvirke til at forebygge vildledende miljøanprisninger. Den bør også omfatte forbedringer i mærkningsordninger og andre relevante miljøproduktoplysninger til hjælp for forbrugerne (ISO Type I og II og andre miljøanprisninger) samt udarbejdelse af livscyklusdatabaser og andre relevante oplysningsnetværk for virksomheder (f.eks. ISO Type III). Strategien bør også omfatte retningslinjer til beskrivelse af de forskellige interessenters roller og ansvar i forbindelse med produktion og formidling af produktrelaterede miljøoplysninger under hensyn til bestemmelserne i Århus-konventionen.

18. at lade både produkter og tjenesteydelser indgå i IPP og navnlig overveje incitamenter, således at forbrugernes behov for en speciel funktion kan opfyldes ved en mere bæredygtig kombination af produkter og tjenesteydelser for således at fremme dematerialisering, effektiv anvendelse af ressourcer og stimulere nye erhvervsmuligheder.

19. at overveje, hvorledes økonomiske instrumenter kan støtte målet for IPP og gennemførelsen af princippet om, at forureneren betaler, under hensyn til erfaringerne og miljøkonsekvenserne af fiskale og andre økonomiske instrumenter, der allerede anvendes i medlemsstaterne.

20. især at overveje støtteinstrumenter som f.eks. specielt udformede retningslinjer, støtte til miljøvenligt produktdesign, miljøklassificering og miljømærkning for således at tage hensyn til små og mellemstore virksomheders specielle behov.

21. at overveje behovet for forskning, information, uddannelse og bevidstgørelse med henblik på bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre inden for rammerne af sjette miljøhandlingsprogram og sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

22. at analysere forholdet til WTO-reglerne, og hvilke følger internationaliseringen af forhandlerleddene vil få for IPP.

OPFORDRER Kommissionen til at tilrettelægge sit arbejde i overensstemmelse med de foreslåede aktioner vedrørende de instrumenter, der præsenteres i grønbogen, under hensyntagen til ovennævnte punkter samt til behovet for

23. at fastlægge metoder til at mindske og/eller fjerne subsidier, der modvirker formålet med IPP.

24. at fremsætte forslag om, hvorledes grønne offentlige indkøb kan udbygges yderligere som et effektivt redskab til at reducere produkters og tjenesteydelsers miljøvirkninger samt gennemføre foranstaltninger til at lette og sikre god praksis i medlemsstaterne og i Fællesskabets institutioner.

25. om nødvendigt og til stadighed at analysere, om den eksisterende produktrelaterede EU-lovgivning er til støtte for IPP-strategien, og overveje, om der er behov for nye eller reviderede lovgivningsinitiativer, idet

der tages hensyn til, om det er hensigtsmæssigt at anvende miljølovgivning baseret på den nye metode, og hvorledes denne metode bedst kan anvendes.

26. at fastlægge metoder til at gøre udarbejdelse af standarder mere tilgængelig for alle interessenter, herunder også metoder, der gør det lettere i højere grad at inddrage myndigheder og ngo'er.

27. at udvikle IPP-strategien i relation til målsætningerne for produkter i den nye kemikaliepolitik, især ved at sikre, at livscyklusvurderinger tager hensyn til anvendelsen af kemikalier, og ved at afklare efterfølgende brugeres ansvarsforhold og den endelige forbrugers rolle.

28. at udvikle IPP-strategien i relation til målsætningen for EU's strategi for affaldshåndtering med særlig vægt på foranstaltninger til affaldsforebyggelse.

29. at undersøge, hvorledes miljøledelsessystemer kan anvendes af organisationer og udvikles til at omfatte miljøregnskaber og håndtering af miljøvirkninger fra produkter i hele deres livscyklus.

30. at analysere effektiviteten af bestående frivillige aftaler samt potentialet for udvikling af sådanne aftaler som et redskab inden for IPP.

31. at undersøge, hvorledes IPP's kommercielle fordele kan fremmes til at give et positivt billede af IPP-strategien og fremhæve mulighederne for nye markeder og øgede markedsandele for miljømæssigt forsvarlige produkter og tjenesteydelser.

OPFORDERER Kommissionen til

32. at se nærmere på, hvorledes erfaringerne fra IPP-processen bedst kan deles, og hvorledes der kan drages nytte af gode eksempler og erfaringerne med anvendelsen af forskellige instrumenter i medlemsstaterne.

33. efter at have udvalgt passende produktgrupper og produktrelaterede spørgsmål, hurtigst muligt at indlede hensigtsmæssige pilotprojekter under hensyn til erfaringer fra medlemsstaterne og under hensyn til behovet for at udarbejde livscyklusvurderinger og andre metoder samt til potentialet for at udforme strategier, der kunne gennemføres i andre sektorer.

34. til stadighed at inddrage de forskellige interessenter, herunder medlemsstaterne, i udviklingen, gennemførelsen og overvågningen af IPP.

VERDENSKONFERENCEN OM BÆREDYGTIG UDVIKLING (2002 I JOHANNESBURG) - Rådets konklusioner

Rådet

minder om sine konklusioner af 18. december 2000 om international styring på miljøområdet,

minder om sine konklusioner af 8. marts 2001 om verdenskonferencen om bæredygtig udvikling, hvor det tilsluttede sig en række strategiske mål som ledetråd for EU's forberedelser af verdenskonferencen,

ser med tilfredshed på konklusionerne i Rådet (udviklingssamarbejde) af 31. maj 2001 vedrørende proceduren for forberedelsen af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling,

ser med tilfredshed på den konstruktive udveksling af synspunkter på højt plan i CSD 9 om en lang række spørgsmål i forbindelse med verdenskonferencen, **ser med tilfredshed på** resultaterne af det første møde under CSD 10, der fungerer som forberedende udvalg vedrørende verdenskonferencen, og **ser frem til** at kunne indlede uformelle drøftelser med partnere i andre regioner om emnerne for verdenskonferencen inden and et møde i CSD 10,

ser med tilfredshed på kommunikéet fra OECD's møde på ministerplan den 17. maj 2001, og **ser navnlig frem til** OECD's statusrapport om anvendelsen af indikatorer for bæredygtig udvikling.

I. Forberedelsesprocessen

Rådet bekræfter på ny medlemsstaternes tilsagn om at udarbejde nationale strategier for bæredygtig udvikling inden verdenskonferencen samt om efterfølgende at gennemføre disse og evaluere dem. Det Europæiske Råd agter desuden at vedtage en EU-strategi for bæredygtig udvikling, der skal fungere både som EU's forberedelse til og opfølgning af verdenskonferencen, og som vil være et centralt element i EU's gennemførelse af Agenda 21. Rådet erindrer om

betydningen af EU-strategiens eksterne dimension og ser med tilfredshed på, at Kommissionen har til hensigt at forelægge en meddelelse om dette spørgsmål.

Rådet giver ligeledes tilsagn om, at EU vil deltage aktivt i det regionale forberedende møde i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (ECE) i Genève den 24.-25. september 2001. EU ser frem til resultaterne af de regionale forberedende møder, der holdes i FN's øvrige regionale kommissioner i efteråret 2001, og ser med tilfredshed på, at medlemsstaterne og Kommissionen er rede til bilateralt at yde økonomisk støtte disse møder.

Rådet opfordrer til, at alle relevante rådssammensætninger i forbindelse med de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter af en bæredygtig udvikling deltager aktivt i EU's videre forberedelser til verdenskonferencen. Rådet vil tilstræbe mere integrerede arbejdsmetoder og -strukturer for at forbedre samordningen af og sammenhængen i det arbejde, der gøres i Rådets forskellige sammensætninger.

Det er yderst vigtigt, at vigtige samfundsgrupper ("major groups") deltager aktivt i indsatsen for en bæredygtig udvikling. Det er afgørende nødvendigt at etablere partnerskaber mellem regeringer, ngo'er og den private sektor på alle niveauer for at opnå positive og fremtidsorienterede resultater på Johannesburg-konferencen samt for at føre disse resultater ud i livet.

CSD 10, der fungerer som forberedende udvalg for verdenskonferencen, kan spille en afgørende rolle med hensyn til vurdere og evaluere gennemførelsen af Agenda 21 og andre resultater af UNCED samt til at udarbejde den fremtidsorienterede del af verdenskonferencens dagsorden. Verdenskonferencen bør bidrage til at fastlægge en mere integreret og samordnet procedure for opfølgning af FN's konferencer og topmøder, herunder gennemførelse og opfølgning af millenniumerklæringen. Forberedelserne til verdenskonferencen vil også styrke den bæredygtige udviklings betydning som en samlende ramme, der kan samordne fremskridtene i forbindelse med andre relevante internationale konferencer, konventioner og processer(1).

II. Nøgleområder og ønskede resultater

Verdenskonferencen bør tage sigte på konkrete tilsagn og aktioner.

Verdenskonferencen vil kunne bekræfte de internationale udviklingsmål og millenniumerklæringens mål samt tage skridt til at sikre, at de gennemføres på en integreret og sammenhængende måde, herunder også at samtlige finansieringskilder anvendes effektivt. De udviklede lande bør vise reel vilje til at ændre deres ubæredygtige produktions- og forbrugsmønstre. Det er vigtigt at sikre, at verdenskonferencens dagsorden behandler alle aspekter af den bæredygtige udvikling på en afbalanceret måde.

Udryddelse af fattigdom og fremme af bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre bør være overordnede mål for verdenskonferencen(2). Der bør indgå et kønsaspekt i alle forberedelserne af den. Der bør opnås enighed om en integreret og målrettet tilgang til gennemførelsen af Agenda 21 og andre resultater af UNCED med henblik på at gøre en bæredygtig udvikling operationel ved hjælp af konkrete og praktiske foranstaltninger. Det bør undersøges nærmere, om der kan opnås en ny samlet aftale eller pagt mellem Nord og Syd, hvori alle relevante interessenter inddrages. Verdenskonferencen bør desuden behandle de nye udfordringer og træffe beslutning om specifikke initiativer på nogle få udvalgte områder, hvor konferencen kan give større gennemslagskraft.

Der er fire områder af særlig interesse for EU, jf. Kommissionens meddelelse "Ti år efter Rio: Forberedelse af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling". På baggrund af Kommissionens meddelelse er der indkredset følgende elementer, der skal ses som et første foreløbigt bidrag til den kommende dialog med partnerne om mulige hovedemner:

1. Beskyttelse af naturressourcegrundlaget for en økonomisk og social udvikling

Konferencen bør bekræfte og videreudvikle det internationale udviklingsmål om at vende den nuværende tendens til tab af miljøressourcer på globalt og nationalt plan inden 2015 for at beskytte naturressourcegrundlaget for økonomisk og social udvikling og økosystemernes bæreevne. Afkobling mellem økonomisk vækst og pres på miljøet udgør en af de vigtigste udfordringer. EU vil føre an på dette område. Der kunne også aftales mellemsigtede og sektorbestemte mål, både kvantitative og kvalitative, for miljø- og ressourceproduktivitet for at øge miljøeffektiviteten.

Sikkerhedsaspekterne af bæredygtig udvikling og naturressourcer kunne drøftes med henblik på at udbygge og styrke de forebyggende strategier.

Konferencen kunne tage særlige initiativer på nøgleområder, der afspejler de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter af bæredygtig udvikling - især ferskvand, energi, jordforringelse og biodiversitet.

2. Integration af miljøhensyn og udryddelse af fattigdom

Konferencen bør fremme en bedre forståelse af forbindelserne mellem miljø og fattigdom for at sikre en øget integration mellem miljøbeskyttelse og politikker vedrørende fattigdomsudryddelse og økonomisk udvikling. I denne forbindelse bør det være et centralt mål at forbedre sundheden, sikre bæredygtige muligheder for at tjene til livets ophold og gøre de fattigste samfund og lande mindre sårbare, specielt med henblik på at opnå fødevarerikkerhed. Det er afgørende, at landbruget gøres bæredygtigt, og at de fattige får adgang til jord og til naturressourcegrundlaget. Miljøforanstaltninger har potentiale til at beskytte fattiges udkomme, forbedre deres sundhed og gøre dem mindre sårbare. Desuden er der behov for initiativer med henblik på at forbedre adgangen til sikkert drikkevand og bæredygtig energi, på at forbedre den lokale luftkvalitet og også på at nedbringe risikoen i forbindelse med giftige stoffer, herunder foranstaltninger vedrørende sikkerhed og risikostyring, for at hjælpe millioner af fattige til at få et sundt og produktivt liv. I denne forbindelse bør der tages behørigt hensyn til de enorme sociale og økonomiske følger af HIV/AIDS-problemet.

Konferencen kunne bekræfte de internationale udviklingsmål og målene i årtusinderklæringen og tage skridt til at sikre, at disse gennemføres på en integreret og sammenhængende måde. I denne forbindelse er det af særlig betydning, at miljøhensyn i højere grad integreres i det internationale udviklingssamarbejde.

Konferencen kunne tage særlige initiativer inden for sundhed og miljø, bæredygtig udvikling i landdistrikter og byområder samt vedrørende ordninger for integreret opfølgning af de internationale udviklingsmål.

3. Udnyttelse af globaliseringen til fremme af en bæredygtig udvikling

EU erkender mulighederne og truslerne i forbindelse med globaliseringen og vil bidrage til en ligelig fordeling af fordelene med henblik på en bæredygtig udvikling og arbejde for at undgå marginalisering, udstødelse, øget miljøforringelse og tab af kulturel mangfoldighed. I denne forbindelse kunne det undersøges, hvilken rolle globale og regionale offentlige goder kan spille.

Det er afgørende at få markederne til at fungere effektivt for at opnå en bæredygtig udvikling. I denne forbindelse skal det internationale handelssystem, herunder WTO, spille en effektiv rolle ved at bidrage til en bæredygtig udvikling og sikre, at WTO og de multilaterale miljøaftaler styrker hinanden gensidigt. Der er behov for en større indsats for at fjerne subsidier, der skader miljøet, og fremme markedsadgang for ulandene, især for varer fra små producenter i de fattigste lande. Der bør tilskyndes til øget brug af bæredygtighedsvurderinger som et redskab til maksimal udnyttelse af fordelene og minimering af de potentielt negative følger af handel og investeringer for en bæredygtig udvikling.

Den private sektor spiller en central rolle og bør deltage i indsatsen for at opnå en bæredygtig udvikling, bl.a. ved hjælp af direkte udenlandske investeringer. Tilsagn fra erhvervslivet om virksomhedsansvar, miljøansvar og udveksling af den bedste praksis samt teknologioverførsel kunne indgå i "en global pagt", der skulle omfatte partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor og et øget samarbejde mellem Nord og Syd. Der skal også bygges bro over den digitale kløft, og erhvervslivet kunne her spille en ledende rolle. Desuden kunne konferencen overveje at anvende forsigtighedsprincippet i forbindelse med ny teknologi, som f.eks. bioteknologi. EU ser gerne, at der snart indledes en dialog med partnere i den private sektor for at undersøge, hvordan regeringerne og den private sektor kan afgive fælles tilsagn på konferencen med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling og fastlægge en etik for global ansvarlighed, der har et konkret indhold. Der bør heri tages hensyn til generalsekretærens initiativ vedrørende en global samfundskontrakt.

4. Fremme af god regeringsførelse og medindflydelse

Rådet understreger, at god regeringsførelse på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan virker gensidigt forstærkende. På nationalt plan vil bæredygtige udviklingsstrategier bl.a. udgøre en nøglemekanisme, da man hermed både forbedrer komplementaritet og konsekvens og fylder hullerne mellem eksisterende strategier og programmer under inddragelse af de berørte parter. I den forbindelse bør man styrke de strukturer, som gør det muligt at gennemføre forpligtelser indgået på konferencen på regionalt plan. På internationalt plan er det meget vigtigt, at der foretages en effektiv opfølgning af konferencen. Konferencen bør derfor drøfte mulighederne for at styrke den institutionelle ramme for bæredygtig udvikling samt evaluere og definere CSD's rolle og arbejdsprogram, navnlig med hensyn til udbytte og deltagelse.

Rådet mener, at konferencen kunne:

- yde vejledning og støtte i forbindelse med yderligere gennemførelse af nationale strategier for bæredygtig udvikling inden 2005 og tage specifikke initiativer med henblik på kapacitetsopbygning og mekanismer til regelmæssig opfølgning

- fremme initiativer med henblik på at etablere og forbedre adgangen til miljøinformation, offentlig deltagelse i beslutningstagningen og adgang til retlige og administrative procedurer i miljøspørgsmål

- fremme en mere effektiv rolle med henblik på mere uafhængige og objektive medier til støtte for bæredygtig udvikling

- anbefale specifikke initiativer til styrkelse af global "governance" med henblik på bæredygtig udvikling

- fremme bæredygtig udvikling som et af FN's og andre internationale organisationers hovedmål og oprette de relevante institutionelle strukturer for at sikre, at der udarbejdes integrerede politikker

- anbefale specifikke foranstaltninger til sikring af en effektiv opfølgning af konferencen.

III. International "governance" på miljøområdet til støtte for bæredygtig udvikling

Rådet erindrer om konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2000 i Nice, hvor Rådet blev anmodet om at forelægge detaljerede forslag på mødet i juni 2001 i Göteborg med henblik på verdenskonferencen om bæredygtig udvikling i 2002 i Johannesburg.

Rådet tillægger UNEP'S åbne mellemstatslige gruppe af ministre eller deres repræsentanter vedrørende international "governance" på miljøområdet stor betydning, og har med glæde set UNEP's eksekutivdirektørs nylige rapport, der indeholder muligheder, som alle parter nu er i færd med at overveje.

I denne forbindelse og til opfølgning af Rådets konklusioner fra den 18. december 2000 om international "governance" på miljøområdet forelægger Rådet nedenfor indledende forslag. Det beslutter ligeledes at udvikle en mere væsentlig EU-holdning på baggrund af de igangværende multilaterale processer og at forelægge detaljerede konklusioner på Det Europæiske Råd i Laeken.

Rådet mener, at forberedelsesprocesserne og verdenstopmødet bør behandle mulighederne for at styrke den institutionelle ramme for bæredygtig udvikling. På miljøområdet bør konferencen tage konkrete skridt til at sikre:

1) En mere sammenhængende og integreret international og institutionel miljøarkitektur, hvor alle lande kan deltage på lige fod, og som har kapacitet, beføjelse og troværdighed til på en effektiv måde at imødegå de forskellige miljøtrusler i en stadig mere globaliseret verden gennem bl.a. følgende foranstaltninger:

- den internationale "governance" på miljøområdet skal gives forøget politisk fremdrift og ledelse

- den internationale "governance" på miljøområdet, som baseres på eksisterende strukturer, navnlig UNEP skal styrkes, idet der sigtes mod en gradvis tilpasning til de nye krav, hvilket i sidste instans kunne føre til en verdensmiljøorganisation, således at de nuværende hovedsæder respekteres, og idet man ligeledes forsøger at tage de aktuelle udfordringer op, navnlig med hensyn til gennemførelse af miljøaftalerne

- der bør skabes koordination mellem sekretariaterne for UNEP og MEA (de multilaterale miljøaftaler), bl.a. gennem en bedre sammenhæng mellem programmer, planlægning, aktioner og strategier

- forvaltningen af miljøspørgsmål bør forbedres, f.eks. ved hjælp af et arbejdsprogram, der sigter mod, at de af MEA's sekretariater, som arbejder med beslægtede emner, etablerer en tættere forbindelse mellem deres aktiviteter og, hvis det er muligt, midler.

2) Et styrket og udvidet finansielt grundlag for den internationale miljøarkitektur, herunder UNEP og GEF, gennem bl.a. følgende foranstaltninger:

- fremme af en stabil, forudsigelig og tilstrækkelig kapitalfremskaffelse, der bygger på en retfærdig byrdefordeling, hvilket er en forudsætning for en forbedret "governance"

- øge bestræbelserne på at integrere miljøhensyn i internationale finansielle institutioner samt i alt udviklingssamarbejde

- tilstrækkelige finansielle midler til at behandle en lang række globale miljøspørgsmål gennem en betydelig genopfyldning af GEF under hensyntagen til GEF's rolle som den primære finansielle mekanisme for det globale miljø.

3) Reformen af strukturerne vedrørende international "governance" på miljøområdet vil have en reel indvirkning på den nationale og regionale gennemførelse gennem foranstaltninger såsom:

- øget kapacitetsopbygning og teknologioverførsel

- styrkede og forenklede muligheder for dataindsamling, evaluering og overvågning.

IV. Styrkede gennemførelsesmidler

Rådet understreger, at alle partnernes medejerskab er en absolut forudsætning i denne proces, herunder i gennemførelsen og opfølgningen af konferencens resultater. En retningslinje i forbindelse med forberedelsen af konferencens dagsorden burde være, at man sikrer en integreret og operationel tilgang, hvor alle aspekter af bæredygtig udvikling afspejles i nye initiativer og i konferencens generelle resultater. Rådet er overbevist om, at det er meget vigtigt, at konferencens resultat er handlingsorienteret og med klart fastlagte foranstaltninger til gennemførelse og opfølgning.

Desuden mener Rådet, at der er nær forbindelse mellem forberedelserne til konferencen og udviklingsfinansieringsprocessen. Det erindrer ligeledes om, at alle lande i Rio forpligtede sig til at gennemføre Agenda 21, og dermed også til at yde nye og yderligere ressourcer til støtte til udviklingslande. Alle industrilande bør snarest muligt nå de aftalte FN-mål for ODA på 0,7% af BNI, som EU og EU-medlemsstaterne har forpligtet sig til. Rådet har r til hensigt før konferencen at udforske mulighederne for at gøre konkrete fremskridt på dette område.

EU mener, at konferencen bør fremme muligheder for

- at øge tilvejebringelsen af indenlandske ressourcer til bæredygtig udvikling og styrket kapacitetsopbygning

- at forbedre niveauet, kvaliteten og indholdet af den statslige udviklingsbistand (ODA)

- at øge tilvejebringelsen af private finansstrømme til bæredygtig udvikling, herunder direkte udenlandske investeringer, samt øge overførsel af miljøvenlige teknologier og udforske nye innovative finansieringskilder.

FÆLLESSKABSSTRATEGI VEDRØRENDE KLIMAÆNDRINGER - Rådets konklusioner

Med henblik på de kommende internationale møder om klimaændringer, navnlig genoptagelsen af sjette partskonference (COP6) under FN's rammekonvention om klimaændringer, der skal afholdes den 16.-27. juli 2001 i Bonn, har Rådet vedtaget nedenstående konklusioner, der indeholder EU's generelle holdning i de igangværende forhandlinger. Rådet havde også en uformel drøftelse om, hvilken tilgang der skal vælges i forberedelsen af konferencen i Bonn.

"1. Klimaændringer vedrører os alle; det er en af århundredets største udfordringer og må forventes at have omfattende samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser. Der er derfor behov for en indsats på globalt plan, og den kan kun få fuld effekt gennem et vidtgående internationalt samarbejde, som det fremgår af rammekonventionen om klimaændringer og Kyoto-protokollen. Industrilandene er nødt til at gå i spidsen. Initiativer til at bekæmpe denne alvorlige trussel mod nutidens og kommende generationers velfærd er derfor frem til topmødet i Johannesburg i 2002 en vigtig del af bestræbelserne på at skabe en bæredygtig udvikling.

2. Rådet bekræfter på ny sin støtte til Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), påskønner det store arbejde, IPCC har lagt i sin tredje vurderingsrapport, og opfordrer IPCC til at fortsætte sine videnskabelige vurderinger i fremtiden. IPCC's væsentlige resultater understreger EU's bekymring over, at der nu er endnu vægtigere beviser for, at klimaet ændres på grund af menneskers adfærd; at de seneste klimaændringer allerede indvirker på de fysiske og biologiske systemer; at der er risiko for en global temperaturstigning på mellem 1,4 og 5,8 °C i løbet af de næste 100 år, hvis der ikke tages initiativ til at nedbringe drivhusgasemissionerne; og at klimaændringer i fremtiden risikerer at få betydelig negativ indvirkning på både natur og samfund. Rådet noterer sig imidlertid også IPCC's anerkendelse af, at der er væsentlige mulige heder for at nedbringe drivhusgasemissionerne og undgå de værste følger af klimaændringerne, og at der skal tages skridt til at udnytte disse muligheder. Endelig noterer Rådet, at de samlede omkostninger ved at opfylde Kyoto-målsætningerne ifølge IPCC vil være forholdsvis små.

3. Den Europæiske Union er rede til at forhandle i en konstruktiv ånd med alle parterne om samtlige uafklarede spørgsmål i Bonn. Selv om vi er indstillet på at indgå kompromiser, lægger vi afgørende vægt på at understrege betydningen af de grundlæggende elementer i ovennævnte klimakonvention og Kyoto-protokollen, herunder de retligt bindende forpligtelser til at begrænse og nedbringe emissioner for at sikre en global klima politik, der er bæredygtig på lang sigt. Rådet gentager, at en eventuel aftale skal beskytte den miljømæssige integritet, føre til en reel nedbringelse af drivhusgasemissionerne og være understøttet af en troværdig opfyldelses- og ansvarsordning.

4. Rådet erindrer om, at Kyoto-protokollen og Kyoto-processen er resultatet af en ti år lang international indsats for at skabe grundlaget for en international ordning til bekæmpelse af klimaændringer, som allerede er tilstrækkeligt fleksibel til at tage højde for situationen i forskellige lande. Ethvert forsøg på at sætte noget andet i stedet for Kyoto-protokollen vil medføre en alvorlig forsinkelse i det nødvendige arbejde. Derfor beklager Den Europæiske Union fortsat USA's holdning og udtrykker det håb, at resultatet af de fornyede drøftelser i Washington vil give USA mulighed for at deltage konstruktivt i forberedelserne og det øvrige arbejde forud for genoptagelsen af parternes sjette konference (COP6) i Bonn, som det blev vedtaget på OECD-ministerrådsmødet den 17. maj 2001 i Paris, og gøre det muligt at nå frem til en fælles løsning. I den forbindelse understreger Rådet, at der i tide skal træffes passende forberedelser til genoptagelsen af COP6 i juli i Bonn.

5. Efter Den Europæiske Unions opfattelse er der ingen tvivl om, at klimaændringer er en alvorlig trussel mod en bæredygtig udvikling i alle lande og mod bestræbelserne på at bekæmpe fattigdommen i udviklingslandene. EU erkender også, at der på nuværende tidspunkt ligger en stor udfordring i at fremme en synergieffekt mellem imødegåelsen af klimaændringer og indsatsen på udviklingsområdet. Den Europæiske Union vil forsøge at iværksætte yderligere konsultationer med G77-partnerne med henblik på at samarbejde om centrale spørgsmål såsom teknologioverførsel, kapacitetsopbygning og tilpasning. Udfordringen omfatter mere end blot ressourceoverførsel; rammekonventionen om klimaændringer og Kyoto-protokollen skaber mulighed for et ægte partnerskab til imødegåelse af klimaændringer inden for rammerne af bæredygtig udvikling.

6. I den sammenhæng ser Rådet navnlig med stor tilfredshed på AVS-EF-erklæringen om klimaændringer, som blev vedtaget af AVS-EF-ministerrådet den 11. maj 2001, og hvori det anerkendes, at EU og AVS-landene har en fælles interesse i de igangværende klimaforhandlinger, samtidig med at de bekræfter deres stærke støtte til Kyoto-protokollen og anerkender, at en hurtig gennemførelse af Kyoto-protokollen kan bidrage til at opnå en bæredygtig og retfærdig udvikling samt mindskelse og udryddelse af fattigdom ved hjælp af en integreret tilgang.

7. Rådet bekræfter på ny, at det er fast besluttet på at arbejde tæt sammen med landene med overgangsøkonomi, med henblik på både at nå frem til løsninger i Bonn og at fortsætte Kyoto-processen. I erkendelse af, at mange af disse lande er kandidatlande og dermed står over for den udfordring, det er at skulle tilpasse deres økonomi og lovgivning til Fællesskabets regler og miljønormer, sigter vi mod at nå ; frem til fælles holdninger med dem i COP6-processen.

8. Den Europæiske Union erkender, at indsatsen mod klimaændringer undertiden kræver afgørelser, der er vanskelige ud fra et politisk og økonomisk synspunkt. Ikke desto mindre har vi i EU vist, at vi er rede til at tage de nødvendige skridt. Der er i alle økonomier plads til initiativer med lave omkostninger og plussumsinitiativer, som kan give lavere brændselsudgifter, renere luft og mindre trafiktrængsel. Desuden kan de økonomiske og politiske konsekvenser forværres, hvis der ikke handles hurtigt. Der er også erhvervsmuligheder i udviklingen af nye teknologier med lav drivhusgasemission, markedsføringsinitiativer og andre nyskabelser til imødegåelse af klimaændringer. EU er af den opfattelse, at der er behov for handling og fremsynethed, og ser nytænkning - ikke mindst inden for energi- og transportsystemer - som nøglen til fremtiden.

9. Den Europæiske Union holder fast ved, at målet er Kyoto-protokollens ratifikation og ikrafttræden senest i 2002; der tilstræbes den bredest mulige deltagelse af bilag I-lande, og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater har indledt deres interne forberedelser med henblik herpå. Rådet anmoder indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne om yderligere at fremskynde deres forberedende arbejde, så der kan handles hurtigt efter genoptagelsen af COP6. Den Europæiske Union opfordrer alle parterne i forhandlingerne til at gå sammen om at opnå tilfredsstillende løsninger om de uafklarede spørgsmål. Rådet anser Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode for et betydningsfuldt første skridt i processen til bekæmpelse af klimaændringer. Næste skridt vil være at gå hurtigt videre til forhandlingerne om anden forpligtelsesperiode.

10. Rådet noterer sig, at Det Europæiske Miljøagentur for nylig har offentliggjort tal, der viser, at drivhusgasemissioner i EU ifølge de seneste oplysninger var 4 % lavere i 1999 end i 1990.

Emissionsprognoserne viser, at det vil kræve yderligere initiativer at opfylde Kyoto-forpligtelserne. Rådet understreger, at Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er fast besluttet på at opfylde deres forpligtelser. I den forbindelse fremhæver Rådet, at medlemsstaterne skal vedtage politikker og foranstaltninger, og understreger betydningen af det europæiske program til imødegåelse af klimaændringer. Det tager Kommissionens rapport om programmet til efterretning og hilser beslutningen om at afholde en større konference om emnet i begyndelsen af juli i Bruxelles velkommen. Rådet opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremlægge konkrete forslag til fælles og samordnede politikker og foranstaltninger, blandt andet på grundlag af det europæiske program til imødegåelse af klimaændringer og inden for relevante sektorspecifikke politikker.

11. Klimaændringer er et problem, der kræver en bred vifte af initiativer. Det vil blive behandlet på Det Europæiske Råds møde i Göteborg som en central del af strategien for bæredygtig udvikling. Topmødet vil også give USA og Den Europæiske Union mulighed for at drøfte klimaændringer på højt plan. Det Europæiske Råd forventes at udstikke retningslinjer for, hvordan Rådet i dets relevante sammensætninger kan spille en endnu mere aktiv rolle i den fælles indsats til imødegåelse af klimaændringer."

Rådet noterede sig også en meddelelse fra kommissær Margot WALLSTRÖM om arbejdet med forslaget til Fællesskabets ratifikation af Kyoto-protokollen og forslaget til et europæisk klimaændringsprogram.

Kommissionen er i gang med at udarbejde de nødvendige instrumenter til Fællesskabets ratifikation af Kyoto-protokollen. Kommissæren oplyste, at Kommissionen forventer at være klar til at vedtage teksten efter sommerperioden.

Kommissær Margot WALLSTRÖM forelagde også en rapport om det europæiske klimaændringsprogram. Programmet blev igangsat for et år siden og involverer alle interessenter - regeringsrepræsentanter, eksperter, ngo'er og industrien - og har allerede givet lovende resultater. Der skal afholdes en stor konference i Bruxelles den 2. juli 2001. Kommissionen agter at fremsætte en meddelelse til efteråret. De enkelte forslag vil komme efterfølgende.

INTEGRATION AF MILJØKRAV I SEKTORPOLITIKKER OG FÆLLESSKABETS STRATEGI FOR BÆREDYGTIG UDVIKLING

Under frokosten påhørte Rådet formandskabets forelæggelse af dets sammenfattende rapport om strategien for integration af miljøkrav i EU's sektorpolitikker (den såkaldte Cardiff-proces). I dokumentet rapporteres der om de fremskridt og resultater, der hidtil er opnået. Der fremsættes også anbefalinger til fremtidige aktioner. Sammen med de ni sektorstrategier vil dokumentet udgøre et vigtigt bidrag til drøftelserne på Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni 2001.

Status for de forskellige sektorstrategier er som følger:

Sektor	Inden 2001	Forår 2001
Transport	Strategi oktober 1999	Rådets resolution 4.-5. april
Energi	Strategi december 1999	Rådets resolution 14.-15. maj
Landbrug	Strategi november 1999	Rådets konklusioner 24. april
Industri	Rapport november 1999	Rådets konklusioner 14.-15. maj
Det indre marked	Rapport december 1999	Vedtagelse af strategi 31. maj
Udviklingssamarbejde	-	Vedtagelse af strategi 30. maj
Fiskeri	-	Rådets konklusioner 25. april
Økonomi og finans	Rapport december 2000	-
Almindelige anliggender	-	Rådets konklusioner 9. april

Integrationen af miljøhensyn i sektorpolitikkerne stammer fra konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Cardiff, der opfordrede Rådet i alle dets relevante sammensætninger til at lægge sin egen strategi for, hvordan man kan sikre en effektiv integration af miljøet og en bæredygtig udvikling inden for deres respektive politikområder. En række rådssammensætninger rapporterede om deres fremskridt til Det Europæiske Råd i Helsingfors. Ifølge Helsingfors-konklusionerne, bør Rådets arbejde med integrationsstrategien afsluttes på Det Europæiske Råd i Göteborg. Sidstnævnte vil foretage en generel vurdering og fastlægge retningslinjer for det fremtidige arbejde.

Formandskabet vil give integrationsstrategien en bredere dimension inden for rammerne af den strategi for bæredygtig udvikling, der gerne skulle vedtages af stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni 2001.

Under frokosten orienterede formandskabet også Rådet om forberedelserne vedrørende den fællesskabsstrategi for bæredygtig udvikling, der skal vedtages i Göteborg, og som har til formål at skabe forenelighed mellem de miljømæssige, økonomiske og sociale politikker.

Tre rådssammensætninger (miljø, Økofin samt beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) vil blive involveret i forberedelsen af topmødet i Göteborg. Resultatet af drøftelserne i de tre rådssammensætninger vil blive rapporteret til formanden for Det Europæiske Råd af de respektive formænd med henblik på forberedelse af Det Europæiske Råds konklusioner.

Det er formandskabets hensigt i Göteborg at tilføje miljøøjlen til Lissabon-processen vedrørende sociale og økonomiske reformer. Fællesskabets strategi for bæredygtig udvikling vil herefter skulle gennemgås hvert år på Det Europæiske Råds forårsmøde på grundlag af den sammenfattende rapport fra Kommissionen.

KVIKSØLV I MILJØET - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"Rådet opfordrer Kommissionen til at afklare de retlige forhold vedrørende omlægningen af klor-alkali-industrien, kortlægge de mulige konsekvenser for anvendelsen af kviksølv for alle berørte parter og helst inden udgangen af 2001 aflægge rapport til Rådet om det eventuelle behov for en koordineret indsats i EU og kandidatlandene."

I OSPAR-konventionen blev parterne enige om en lukning af klor-alkali-industrien senest i 2010, hvilket vil betyde udledning af 8 000 - 13 000 t kviksølv.

Kommissær Margot WALSTRÖM oplyste, at der vil blive udarbejdet en oversigt over alle eksisterende fællesskabsinstrumenter, der beskæftiger sig med problemet, og at hun var villig til at rapportere tilbage til Rådet ved udgangen af 2001.

ORIENTERING FRA KOMMISSIONEN

Under denne overskrift noterede Rådet sig oplysningerne fra kommissær Margot WALLSTRÖM om status for følgende sager:

- meddelelsen af 7. maj 2001 om CAFE-programmet (ren luft i Europa)
- den kommende forordning om sporbarhed og mærkning af GMO'er
- det planlagte direktiv om batterier og akkumulatorer
- ændringen af afgørelsen om fremme af europæiske ngo'er
- ændringen af direktiv 98/70 om kvaliteten af benzin og diesellole.

Oplysningerne fra kommissær Margot WALLSTRÖM om forordningen om sporbarhed og mærkning af GMO'er blev efterfulgt af en kort udveksling af synspunkter i Rådet.

RAPPORT FRA FORMANDSKABET

Rådet noterede sig også formandskabets rapport om situationen med hensyn til sager, som formandskabet anså for vigtige, men som det ikke var muligt at komme tilstrækkeligt langt med på grund af manglende tid. Det drejer sig om følgende sager:

- forslaget til direktiv om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet (anden søjle i Århuskonventionen),

- forslaget om ændring af et direktiv med hensyn til støj- og udstødningsemissioner fra fritidsfartøjer,

- forslaget om ændring af et direktiv med hensyn til emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner,

- forslaget til henstilling om gennemførelsen af integreret kystzoneplanlægning i Europa.

EVENTUELT

- Kommissær Margot WALLSTRÖMS besøg i Rusland

Rådet noterede sig en orienterende note fra kommissær Margot WALLSTRÖM om hendes besøg i Rusland for nylig.

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

MILJØ

Ekstern støj

Rådet (miljø) nåede til politisk enighed den 18.-19. december 2000, og Rådet vedtog formelt den fælles holdning vedrørende forslaget til direktiv om vurdering og styring af ekstern støj.

Den fælles holdning vil nu blive forelagt Europa-Parlamentet med henblik på andenbehandlingen i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure. (Se pressemeddelelse nr. 14668/00 -Presse 486 vedrørende de nærmere detaljer i direktivudkastets indhold).

UDVIDELSEN

Rådet vedtog en række af EU's fælles holdninger med henblik på tiltrædelseskonferencerne med Cypern, Malta, Ungarn, Polen, Rumænien, Slovakiet, Letland, Estland, Litauen, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik og Slovenien på ministerplan den 11.-12. juni 2001.

TOLDUNIONEN

Kontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter

Rådet vedtog en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabskontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter.

Denne forordning skal sikre, at behovet for forsyninger med råstoffer og komponenter til Fællesskabets forarbejdningsindustri dækkes på gunstige betingelser.

Footnotes:

(1) Navnlig udviklingsfinansieringsprocessen, tredje kapitaltilførsel til den globale miljøfacilitet (GEF), konferencen om de mindst udviklede lande (LDC), Habitat II+5, FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD), konventionen om bekæmpelse af ørkendannelse (CCD), FN's Skovforum (UNFF) og Verdenshandelsorganisationen (WTO).

(2) Fattigdom/bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre er overordnede spørgsmål i arbejdsprogrammet for FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling.